

Index Vocabulorum Initialium omnium Constitut.

Exponi Nobis 1686.	pag. 391.	Nuper pro parte 1679.	pag. 98.
Exponi Nobis 1686.	pag. 400.	Nuper pro parte 1679.	pag. 107.
Exponi Nobis 1686.	pag. 405.	Nuper pro parte 1680.	pag. 149.
Exponi Nobis 1686.	pag. 405.	Nuper pro parte 1680.	pag. 150.
Exponi Nobis 1687.	pag. 428.	Nuper pro parte 1681.	pag. 226.
Exponi Nobis 1688.	pag. 520.	Nuper pro parte 1681.	pag. 229.
Grata familiaritatis obsequia 1680.	pag. 132.	Nuper pro parte 1683.	pag. 297.
Illius qui charitas 1677.	pag. 25.	Nuper pro parte 1684.	pag. 302.
Injunctæ Nobis divinitus 1681.	pag. 237.	Nuper pro parte 1686.	pag. 380.
Injuncti Nobis coelitus 1678.	pag. 57.	Nuper pro parte 1687.	pag. 432.
Injuncto Nobis divinitus 1677.	pag. 34.	Onerosam curarum Pontificalium 1681.	pag. 238.
Injunctum Nobis divinitus 1688.	pag. 443.	Orthodoxorum Regum 1680.	pag. 131.
Inferutabili divinæ Sapientiae 1681.	pag. 227.	Pastoralis Officii 1680.	pag. 132.
Inferutabili divinæ Sapientiae 1687.	pag. 416.	Pastoralis Officii 1681.	pag. 225.
In Suprema Sedis Apostolica 1688.	pag. 521.	Pastoralis Officii 1683.	pag. 249.
In supremo Militantis Ecclesiae 1677.	pag. 35.	Pastoralis Officii 1688.	pag. 445.
In supremo Militantis Ecclesiae 1679.	pag. 82.	Pastoralis Officii debitum 1680.	pag. 151.
In supremo Militantis Ecclesiae 1683.	pag. 251.	Pietatis, & Christianæ charitatis 1686.	pag. 292.
In supremo Militantis Ecclesiae 1683.	pag. 286.	Piis Christianissimum votis 1684.	pag. 303.
Inter gravissimas 1688.	pag. 519.	Pro parte charissimi 1678.	pag. 41.
Inter Pastoralis officii 1676.	pag. 3.	Pro parte dilectorum 1679.	pag. 114.
Laudamus viros gloriosos 1679.	pag. 105.	Prospero, felicique Instituti 1685.	pag. 352.
Militantis Ecclesiae regimini 1676.	pag. 16.	Quæ a Summis Pontificibus 1684.	pag. 499.
Militantis Ecclesiae regimini 1677.	pag. 18.	Romanus Pontifex 1676.	pag. 7.
Militantis Ecclesiae regimini 1679.	pag. 120.	Romanus Pontifex 1677.	pag. 29.
Militantis Ecclesiae regimini 1685.	pag. 288.	Romanus Pontifex 1678.	pag. 49.
Militantis Ecclesiae regimini 1686.	pag. 366.	Romanus Pontifex 1679.	pag. 115.
Militantis Ecclesiae regimini 1687.	pag. 436.	Romanus Pontifex 1681.	pag. 230.
Motu proprio 1676.	pag. 13.	Romanus Pontifex 1689.	pag. 526.
Motu proprio 1677.	pag. 18.	Super univas Orbis 1677.	pag. 32.
Motu proprio 1679.	pag. 127.	Sanctissimus D. N. Innocentius XI. 1678.	pag. 67.
Nomine charissimi in Christo filii 1686.	pag. 394.	Sacrofancti Apostolatus 1679.	pag. 76.
Nuper a Congregatione 1679.	pag. 78.	Sanctissimus D. N. Innocentius XI. 1679.	pag. 80.
Nuper a Congregatione 1682.	pag. 244.	Sacrofancti Apostolatus Officium 1686.	pag. 153.
Nuper a particulari Congregatione 1687.	pag. 414.	Sacrofancti Apostolatus Officium 1684.	pag. 310.
Nuper ad supplicationem 1687.	pag. 431.	Sacrofancti Apostolatus Officium 1685.	pag. 354.
Nuper ad tollendas 1679.	pag. 93.	Sollicitudo Pastoralis Officii 1679.	pag. 118.
Nuper pro parte 1676.	pag. 2.	Sollicitudo Pastoralis Officii 1688.	pag. 390.
Nuper pro parte 1677.	pag. 37.	Supremi Apostolatus Officium 1687.	pag. 440.
Nuper pro parte 1678.	pag. 55.	Triumphans Pastor æternus 1678.	pag. 61.

INNO.

I
INNOCENTIUS XI.
PONTIFEX CCXLIV.
ANNO CHRISTI MDCLXXVI.

INNOCENTIUS UNDECIMUS, Benedictus antea vocatus, Filius Livii Odescalchi Novocomensis S. R. E. Diaconus Cardinalis Tit. SS. Cosmæ, & Damiani, & postea Presbyter Tit. S. Honuphrii: Pontifex electus Die 21. Sept. 1676. Coronatus die 4. Octobris ejusdem Anni: Creavit Cardinales 43. Vixit An. 78. in Pontificatu An. 12. Mens. 10. Dies 22. Obiit die 12. Augusti 1689. Sepultus est in Basilica Vaticana. Vacavit Sedes Menfes duos.

I.
 Regule Cancellariæ, quas de more initio sui Pontificatus Innocentius XI. promulgavit, quia aliis in superiori Tomo contentis similes sunt, brevitate studio omittuntur.

Committitur Majoricensi Episcopo, ut Majoricæ, supplicante Civitate, & omnibus Religiosis Mendicantibus consentientibus, Cœnobium Fratrum Cappuccinorum Apostolica auctoritate constituat.

Vid. Constit. 113. Clem. X. quæ inc. Alias fel. rec.

Dat. 9. Nov. 1676. An. 1.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ven. Frater Salutem, & Apost. Benedictionem.

Species facti.

EXPONi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Provincia Aragoniæ Ordinis Minorum S. Francisci Cappuccinorum nuncupatorum, quod cum ipsi alias videlicet die 5. Sept. 1671. indultum fundandi in Regno Majoricæ Conventum eorum Ordinis, servata tamen Constitutionum

Apostolicarum dispositione, sibi a fel. recor. Clemente PP. X. prædecessore nostro, per quædam suas in simili forma Brevis literas tibi, seu tunc existenti Episcopo Majoricen. directas concedi obtinissent, teque, seu dicto Episcopo permitte, ad actuale unius Conventus cum Ecclesia in Civitate Majoricen. erectionem devenissent. Dilecti etiam filii Fratres Minores Ordinis ejusdem S. Francisci Strictioris Observantiae nuncupati, qui in prædicto Regno a pluribus ab hinc annis duos insignes Conventus possident, præterentes se gravatos, & asserentes præfatas literas Apostolicas obreptionis, & subreptionis vitio laborare, ex quo in illis recensitum, & expressum non fuerat, quod dudum, nempe anno 1649. instantibus iisdem Fratribus Capuccinis pro obtinendo hujusmodi fundationis indulto, & contradicentibus ipsismet Fratribus Strictioris Observantiae Congregatio tunc existentium S. R. E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, die 28. Jan. 1650. & respective diversis aliis temporibus nempe die

Decreta Congregationis Episcop. & Regul.

A

deci-

vastissimas Provincias; & Oppida, Portus, & loca in illis partibus suis viribus, ac diuturnis, & frequentibus bellis, periculisque felicissime acquisiverant, & ab Hæreticorum Hollandorum manibus recuperaverant, eorumque Populos divini, humanique Juris eatenus expertes opera, & Ministeria variorum Religiosorum, aliorumque vite probate virorum, abjectis inde Sathanae tenebris, ac Idololatriæ, & Gentilitatis, hæresumque erroribus ad Fidem Catholicam, extra quam nulla est salus, & cognitionem veri luminis, qui est Christus, & Sanctum Baptismatis lavacrum, Sanctæque Matris Ecclesie gremium allici curaverant dictam Civitatem tanquam Regiam suam, & Proregum suorum Sedem, illiusque Diocesim sumptuosius Dei Templis, Monasteriis, Xenodochiis, & sacris locis, necnon Ministris Ecclesiasticis locupletaverant, & ornaverunt; & dilectus filius nobilis vir Petrus Regnorum Portugallie, & Algarbiorum Princeps, & Governator, prædictorum Regum vestigia, & exempla secutus, ad illas Regiones plurimos verbi Dei Prædicatores, & alios, doctrina, viteque integritate insignes viros pro spiritali salute animarum præcipua quadam sollicitudine, & industria assidue laborantes notabili impensa sæpius miserat, quorum concionibus, exemplis, & monitis convertos in eadem Fide instrui, & confirmari studuerat, & a Fide abhorrentes, dum expediebat, vel salutaribus armis confuderat, vel procul arcuerat, eisque rationibus Religio Christiana, Divina favente Clementia, eis in locis sic longe lateque propagabatur, ut ad eos adhuc debiles in fide confirmandos, retinendosque, & doctrina indigentes erudiendos, & ad bonum Pastorem, qui pro eis animam suam posuit reducendos, majoraque Ecclesiastica Seminaria plantanda novorum Præsulum institutio omnino expediens redderetur.

Preces Petri Principis, & Governatoris Portugallie, ac Algarbiogum.

Erectio Ecclesie S. Salvatoris in Metropolitana

§.2. Attendentes igitur, quod tam difficile sit per tam latam, tamque diffusam Diocesim ad unum tantum pro Justitia consequenda a personis Ecclesiasticis, & secularibus recursum habere, matura super hoc cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus deliberatione præhabita, necnon prædicto Petro Principe, & Governatore supplicante, ac Venerabilis etiam Fratris nostri moderni Archiepiscopi Ulyssiponen, ad hoc expresso accedente consensu, dictam Civitatem Sancti Salvatoris, Archiepiscopali, & Metropolitana prelacione, & titulo, dignam judicantes, de consilio, & assensu, & potestate similibus, ad Omnipotentis Dei laudem, & honorem, & Orthodoxæ fidei exaltationem, necnon totius militantis Ecclesie gloriam, Ecclesiam Sancti Salvatoris Bahie eatenus suffraganeam Ecclesiam Ulyssiponen, Civitatem, & Dioc. &c. prædictas, & dilectos filios eorum Clerum, & Populum a Provincia Ulyssiponen., cui etiam

Metropolitico Jure subesse dignoscuntur, Apostolica auctoritate perpetuo segregamus, dividimus, & separamus, illaque omnia, & pro tempore existen. Archiepiscopi, & dilectorum etiam filiorum Capituli, & prædictæ Ecclesie Ulyssiponen, superioritate, Jurisdictione, potestate subjectione, visitatione, & correctione penitus eximimus, & liberamus, necnon Ecclesiam Sancti Salvatoris Bahie, ut præfertur, vacantem in Metropolitanam, & Sedem Episcopalem in Archiepiscopalem, Archiepiscopaliisque, & Metropolitanæ Ecclesie Sedem, & Provincie caput pro uno Archiepiscopo Sancti Salvatoris Bahie nuncupando cum Pallii, & Crucis delatione, ac omnibus, & singulis aliis insigniis, honoribus, Juribus, Privilegiis, & prærogativis Ecclesie, & Sedis Metropolitanæ, ac Archiepiscopalis de jure patronatus dicto Petro Principi, & successoribus suis Portugallie, & Algarbiorum Regibus, qui illud deinceps in perpetuum ad eandem Ecclesiam Metropolitanam, ut prius ad olim Cathedralē S. Salvatoris Brasilien. habere debeant, salvo, & illato remanente, de simili consilio, dicta auctoritate erigimus, & instituimus, ac Archiepiscopalis, Metropolitanæ nomine, titulo, & honore decoramus.

§.3. Necnon prædictis Ecclesie, & Civitati Sancti Salvatoris de Bahie Sancti Sebastiani, & de Olinda nuper Oppida, & per Nos etiam hodie in Civitates, illorumque Ecclesias in Cathedrales erecta, pro suis, & pro tempore existentis Archiepiscopi Sancti Salvatoris de Bahie suffraganeis, qui tanquam membra capiti, eidem Archiepiscopo jure Metropolitico subint, & Provincie Sancti Salvatoris de Bahie Clerum, & Populum universum pro earundem Ecclesiarum S. Salvatoris de Bahie Provincialibus, quorum singulorum, causa ad dictum Archiepiscopum Sancti Salvatoris de Bahie juxta Sacrorum Canonum statuta referuntur, de simili consilio, etiam perpetuo concedimus, & assignamus, & quoad Archiepiscopalia Metropolitica Jura subijcimus.

§.4. Decernentes ex tunc irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre Segregationis, divisionis, separationis, exemptionis, liberationis, erectionis, institutionis, decorationis, concessionis, assignationis, subjectionis, & Decreti infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo sexto. Sexto Kalendas Decembris Pontificatus nostri Anno Primo.

IV.

Oppidum de Olinda a Diocesi Urbis S. Salvatoris de Bahie dimembratur, & suis præscriptis limitibus Civitas esse decernitur, ejusque Ecclesia Salvatori dicata Cathedralis constituitur.

Novæ Metropolitanæ Ecclesie suffraganeæ assignantur.

Dat. 12. Nov. 1676. A. 1.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perp. rei memoriam.

Exordium.

AD Sacram Beati Petri Sedem in plenitudine potestatis meritis licet imparibus assumpti mentis nostræ aciem ad ea potissimum dirigimus, per quæ grata, & accepta sincera fidei, & prosperæ devotionis obsequia Christo Domino Regi, & Redemptori Nostro exhibita promoventur, & præcipue cum ab iis, qui valde distat ab hac Alma Urbe Regiones incolunt, impenduntur, quorum pietatem in dies magis, ac magis augeri in Domino lætamur, eorumque augmenta Apostolica benignitate, & vigilantia, juvare summo opere optamus; quapropter cum ad hoc maxime conducatur, ut Christianidelium greges apertis Pastorum Ministris regantur, ut quo magis eorum numerus crescit, horum etiam cura multiplicetur:

Conditio Oppidi de Olinda exponitur.

§.1. Sane cum in Regno Brasiliæ in Provincia Pernambuci, ultra alia notabilia Loca unum Oppidum Civitas nuncupatum de Olinda Brasilien. Diocesis a sex millibus Hispanorum inhabitatum Regum Portugallie dominio subiectum, & in eo una major Ecclesia Sancti Salvatoris invocatione, in qua Missæ, & alia divina Officia celebrantur, & Ecclesiastica Sacramenta administrantur, acris salubritate, ac Populi frequentia, & commercio, pluribusque virorum Monasteriis, Incolique generis nobilitate, literarum, & armorum gradibus decoratis insigne reperitur, quod a Civitate Sancti Salvatoris Bahie usque adeo remotum sit, & Christianorum multitudo, divino operante Spiritu Sancto, ita coalescerat, ut Episcopus Sancti Salvatoris Bahie pro tempore existens ad illud, ejusque fines citra periculum transire, ac alios singulorum vultus, ut Episcopum decet, inspicere, aliasque partes boni Pastoris in universum gregem Dominicum curæ suæ commissum exercere nequeat; & postquam Reges ipsi vastissimas Provincias, Oppida, Portus, & Loca in illis partibus summis viribus, & diuturnis, & frequentibus bellis, periculisque felicissime acquisiverant, & ab Hæreticorum Hollandorum manibus recuperaverant, eorumque Populos divini, humanique, juris eatenus expertes opera, & ministerio variorum Religiosorum, aliorumque vite probate virorum, abjectis inde Sathanae tenebris, ac Idololatriæ, & Gentilitatis, hæresumque erroribus, ad Fidem Catholicam, extra quam nulla est salus, & cognitionem veri luminis qui est Christus, & Sanctum Baptismi lavacrum, sanctæque Matris Ecclesie gremium allici curaverunt, dictam Civitatem tanquam Regiam suam, & Proregum suorum Sedem, illiusque Diocesim sumptuosius Dei Templis, Monasteriis, Xenodochiis, & sacris locis, necnon Ministris Ecclesiasticis locupletaverunt, & ornaverunt; & dilectus filius Nobilis vir Petrus Regnorum Portugallie, & Algarbiorum Princeps, & Governator prædictorum Regum vestigia, & exempla sequutus ad illas Regiones plurimos verbi Dei Prædicatores, & alios doctrina, viteque integritate insignes viros pro spiritali salute animarum præcipua quadam sollicitudine, & industria assidue laborantes notabili impensa sæpius miserat, quorum concioni-

Causæ dimembrationis.

bus, exemplis, & monitis convertos in eadem Fide instrui, & confirmari studuerat, & a Fide abhorrentes, dum expediebat, vel salutaribus armis confuderat, vel procul arcuerat, eisque rationibus Religio Christiana, Divina favente Clementia, eis in locis sic longe lateque propagabatur, ut ad eos adhuc debiles in fide confirmandos, retinendosque, & doctrina indigentes erudiendos, & ad bonum Pastorem, qui pro eis animam suam posuit reducendos, majoraque Ecclesiastica seminaria plantanda novorum Præsulum institutio omnino expediens redderetur.

§.2. Præterea quod tam difficile sit per tam latam, tamque diffusam Diocesim ad unum tantum pro Justitia consequenda a personis Ecclesiasticis, & secularibus recursum habere; Nos qui hodie ex certis tunc expressis causis, matura super hoc cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus deliberatione præhabita, necnon prædicto Petro Principe, & Governatore per ejus literas Nobis ad hoc humiliter supplicante Ecclesiam Sancti Salvatoris Bahie eatenus suffraganeam Ecclesiam Ulyssiponen., dictas Civitatem, & Diocesim, necnon dilectos filios earum Clerum, & Populum a Provincia Ulyssiponen., cui tunc Metropolitico Jure suberant, ac Oppidum Sancti Sebastiani cum certis terminis specificandis, & certis limitibus distinguendis ab eadem Diocesi Sancti Salvatoris Bahie ita quod posthac inibi tres Dioceses essent perpetuo segregavimus, divisimus, & separamus, illaque omnia a pro tempore existentis Archiepiscopi, & Capituli, ac prædictæ Ecclesie Ulyssiponen., necnon quoad legem diocesanam Oppidum prædictum Sancti Sebastiani cum sua Diocesi, ac Clero, & Populo ab Archiepiscopi, etiam pro tempore existentis, ac Capituli, & præfate Ecclesie Sancti Salvatoris Bahie superioritate, Jurisdictione, potestate, subjectione, visitatione, & correctione moderni Venerabilis etiam Fratris nostri Archiepiscopi Ulyssiponen, ad hoc accedente consensu prorsus eximimus, & liberavimus; necnon Ecclesiam S. Salvatoris Bahie certo tunc expresso modo Pastoris solatio destitutam in Metropolitanam, ac Sedem Episcopalem, in Archiepiscopalem, Archiepiscopaliisque, & Metropolitanæ Ecclesie Sedem, & Provincie caput pro uno Archiepiscopo S. Salvatoris Bahie nuncupando; necnon Oppidum S. Sebastiani præfatum, in Civitatem, ac Parochialem Ecclesiam sub invocatione ejusdem Sancti Sebastiani præfati Oppidi ejusdem Sancti Sebastiani in Cathedralē pro uno Episcopo Sancti Sebastiani nuncupando, qui Archiepiscopo Sancti Salvatoris Bahie pro tempore existenti Metropolitico Jure subessent ereximus, & institimus; necnon Sancti Sebastiani sub invocatione ejusdem Sancti Sebastiani Ecclesie sic in Cathedralē Ecclesiam erectæ Oppidum Sancti Sebastiani præfatum sic in Civitatem erectum pro Civitate, & alia Oppida, Castra, Villas, Territoria, & Districtus dictæ Provincie Divi Januarii a Capitania Spiritus Sancti inclusive usque ad flumen de Plata per oram maritimam, & Terram intus pro sua Diocesi, & illius Clerum, Incolas, habitatores, & Populum pro suis Clero, & Populo concessimus, & assignavimus, prout in diversis etiam confectis literis plenius continetur.

§.3. Dictum Oppidum de Olinda Episcopali & Civitatis denominatione, & titulo dignum judi-

decima quinta Junii 1650. vigesima quinta Aprilis 1653., & septima Decembris 1657. uniformibus decretis etiam per literas Apostolicas confirmatis mandaverat pro tempore existenti Episcopo Majoricen, ne permitteret Fratribus Capuccinis Conventum, aut Domum quamcumque in prædicta Civitate erigere, ipsisque præcipere, ut a præfata Insula discederent. Et insuper asserentes, quod in primodictis literis derogatum non fuerat literis recor. mem. Alexandri Papæ VII., etiam prædecessoris nostri pariter in forma Brevis expeditis, quibus specialiter prohibetur in Regno Majoricæ aliquem Conventum fundari, nisi servata quinque leucarum distantia ab aliis Conventibus, jam erectis, insisterent acriter pro declaratione hujusmodi subreptionis, & Apostolici Indulti revocatione. Quare proposito, & mature discussio dubio, eadem Congregatio die vigesima septima Januarii 1673. decrevit literas primodictas tanquam subreptitias non esse exequendas, & quicquid vigore illarum erat gestum, tanquam attentatum esse revocandum, ac servandas esse ordinationes, & decreta alias facta; iterumque proposito dubio die vigesima septima Aprilis ejusdem anni perstitit in decisio, & perpetuum imposuit silentium, mandavitque tibi, seu tunc existenti Episcopo Majoricen, ut omnia gesta in executionem primodictarum literarum Apostolicarum, utpote attentata revocari faceres, seu faceret. Quæ quidem ejusdem Congregationis decreta per alias dicti Clementis prædecessoris literas similiter in forma Brevis expeditas approbata, & confirmata fuerunt, & pro prædictorum omnium executione Monitorium a dilecto filio causarum Curie Cam. Apot. generali Auditore relaxatum, & ipsi Fratribus Capuccinis intimatum fuit. Verum stantibus præmissis, cum dd. Fratres Capuccini ea qua par est obedientia Apostolicis mandatis obtemperantes, & a prædicta Insula in Hispaniam transfretantes, Conventum, quem, ut supra dictum est, exererant, vacuum dimisissent, Civitas Majoricen. videns se tam piis Religiosis orbatam, tota in anaritudinem conversa est, & ad memoratum Clementem prædecessorem recursum habuit, humiliter supplicando, ut attentato consensu cæterorum omnium Religiosorum Mendicantium supremæ suæ pietatis dona impertiri dignaretur, & iisdem Fratribus Capuccinis speciale gratiam & favorem facere retinendi, seu de novo fundandi ibidem Conventum in quo duodecim Religiosi permanere possent. Ipse vero Clemens prædec. devotis prædictæ Civitatis, & Regni precibus, quantum æquitati consentaneum foret annuere cupiens, prævia oris aperiitione, specialem Congregationem nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum, tunc suorum ejusdem S. R. E. Cardinalium benigne deputavit, in qua dum utriusque partis rationum momenta discutiebantur, benedicente Domino, res in pace compositæ sunt, & præfati Fratres Minores Strictioris Observantia discretiori consilio Fraternali charitatem, exercentes suum præstiterunt consensum. Quare dicti exponentes Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.1. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eo-

Aliud decretum.

Fratres Capuccini Mandatis Apostolicis parent.

Preces Civitatis.

Nonnullorum Cardinalium Congregationis causa cognoscenda constituitur.

Fratres concordant.

rum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequentiarum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de memorata specialis Congregationis Cardinalium consilio, attentis supra expressis, ac noviter deductis Fraternitati tuæ per præfatos committimus, & mandamus, ut postquam tibi constiterit Fabricam novi Conventus hujusmodi cum Ecclesia, Choro, Sacristia, Dormitorio, Refectorio, aliisque Officiis, hortis, & spatiis esse numeris omnibus absolutam, & suppellectilibus tum sacris, tum profanis sufficienter instructam, quodque ex priorum Benefactorum, elemosynis duodecim Religiosi sustentari commode possint, ad prædictam erectionem, & fundationem auctoritate nostra Apostolica pro tuo arbitrio procedas.

Delegatio fundationis conventus.

§.2. Non obstantibus supradictis Decretis, & Apostolicis in forma Brevis literis, & præsertim dicti Alexandri prædecessoris, aliisque ordinationibus, & Constitutionibus Apostolicis, ac quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alias roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium, præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus, pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die nona Novembris 1676. Pontificatus nostri Anno Primo.

II.

Confirmatur decretum S. Congregationis Episcoporum, & Regularium, quo statuitur, Fratres Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Provinciae Portugallie gradum supernumerarii Magistri Apostolicis literis concessum assequi non posse, nisi in examine idonei comprobentur.

Fratres Redemptionis Captivorum Provinciae Portugallie frui debere omnibus Privilegiis concessis a Sede Apostolica aliis fratribus ejusdem Ordinis Provinciarum Castellæ Legionis ac Bæticæ statuit Paulus III. Constitutione quæ incipit Inter Curas Bull. Rom. Tom. 1. Const. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 10. Nov. 1676. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte dilecti filii moderni Ministri Provincialis Provinciae Portugallie Ordinis Fratrum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod cum nonnulli Fratres dictæ

Summa precum.

dictæ Provinciae gradum Magistrorum supranumerariorum ipsius Provinciae sibi ab hac Sancta Sede concedi obtinuerint per quasdam literas Apostolicas in simili forma Brevis desuper expeditas, in quibus apposta fuit clausula: *Dummodo prævio riguroso examine ad idonei reperirentur*, dictique Fratres per injuriam Ministri Provincialis, qui eandem Provinciam elapso triennio gubernavit, in possessionem dicti gradus intrusi sint, tamen juxta præscriptum dictarum literarum rigorosum examen non subiverint secundum Constitutiones Ordinis prædicti a recolende me: Alexandro PP. VII. prædecessore pariter nostro in forma specifica confirmatas, id vero in magnum Provincie præfate præjudicium, & dedecus, & (quod deterius est) in aliquem contemptum, & illusionem præfatarum literarum Apostolicarum cedat, cum id, quod tam iuste, & rationabiliter per easdem literas præcipitur, non sit impletum. Idem modernus Minister Provincialis plurimum cupiebat Apostolica auctoritate præcipi, ut dicti Fratres indebite in gradum prædictum hætenus intrusi impleant conditionem in supradictis literis Apostolicis appositam de riguroso examine, illudque intra mensem, vel alium terminum dictæ Congregationi Cardinalium beneficium subeant in forma præscripta a dictis Constitutionibus, alias omnino a prædicto gradu Magistrorum tanquam indebite possessio exturbentur. Emanavit ad supplicationem dicti moderni Ministri Provincialis ab eadem Cardinalium Congregatione Decretum tenoris qui sequitur, videlicet. *Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, audio P. Procuratore Generali Provinciae Lusitania, & attestata remissione libelli per S. S. D. Nostrum facti, censuit supra scriptam conditionem de riguroso examine appositam in præfato Brevi Apostolico esse omnino, & rigurose ad præscriptum Constitutionis Ordinis observandam, prout præsentis Decreti tenore strictè observari mandat, & præcipit eadem Sacra Congregatio. Romæ 9. Octobris 1676. Cardinalis Gaspar Carpinus, I. D. Archiepiscopus Januens.*

Causa Decreti ejusque confirmationis.

Preces Ministri Provincialis.

Decretum S. Congregationis Episcoporum, & Regularium.

Confirmatio Apostolica ejusdem Decreti.

in futurum, inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 10. Novembris 1676. Pontificatus nostri Anno Primo.

III.

Ecclesia Cathedralis S. Salvatoris Brasiliens. supplicante Petro Principe, & Governatore Portugallie & Algarbiorum, & consentiente Archiepiscopo Ulyssiponensi, salvo jure patronatus Regio in Metropolitanam erigitur.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Dat. 16. Nov. 1676. An. 1.

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Inter Pastoralis Officii curas, quo per ineffabilem divinæ Majestatis providentiam universalis Ecclesie regimini prepositi sumus, illam peculiari affectu, & sollicitudine libenter amplectimur, qua fides Orthodoxa in animis hominum, vel gignitur, vel jam genita nutritur, defenditur, & roboratur, ac Christi Oves, & Dominicus Grex, quem Cælestis Pater, suo sanguine redemit, & in unius Sanctæ Ecclesie Catholice unitatem adnavit ab incurribus debacchantium Adversariorum immunes redduntur, quorum, quo major est a capite distantia, eo vigilantior debet esse super eos nostra Apostolica sollicitudo, propterea eorum Civitates, & loca, quæ post longas ignorantie tenebras Spiritus Sancti cooperante gratia, verum Christi lumen, & cognitionem receperunt, specialibus prærogativis, gratiis, & favoribus prosequi, eorumque Ecclesias jam fundatas dignioribus titulis exornare decrevimus, maxime id sublimium Principum expositibus votis, prout in Domino salubriter expedire conspiciamus.

Exordium.

§.1. Sane Ecclesia S. Salvatoris Brasiliens, quæ de Jure patronatus pro tempore existentium Portugallie, & Algarbiorum Regum Illustrum ex privilegio Apostolico, cui non est hætenus in aliquo derogatum, esse dignoscitur, & cui bo. me. Stephanus Episcopus Brasiliens. dum viveret, præfidebat, per obitum dicti Stephani Episcopi, qui extra Romanam Curiam debitum nature persolvit, Pastoris solatio destituta: Nos vacatione hujusmodi fide dignis relationibus intellecta, providi, vigilique Pastoris more considerantes, quod ex omnibus Regionis Brasiliæ locis, quæ Portugallie, & Algarbiorum Reges a Barbaris, & Gentilibus, aliisque feris nationibus habitata post varios sudores, & impensas propterea factas ditioni subegerunt, Civitas Sancti Salvatoris in Bahiâ omnium Sanctorum, ob illius amplitudinem, cultiores civium mores, agri fertilitatem, acris benignitatem, ac Populi frequentiam, & commercium prima erat, & postquam Reges ipsi

Inspatronatus Regum Ecclesie S. Salvatoris Brasiliens. ejusque Vacatio.

Causa erigendi d. Ecclesia in Metropolitanam.

Proces Pontifici oblatz.

Oppidum de Olinda Diocesis S. Salvatoris dismembratur.

Eximitur a Jurisdictione Archiepiscopi

Constituunt Civitas omnesque Ecclesie sic Cathedralis.

Diocesis terminum designantur.

dicantes, de eorumdem Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, & assensu, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine similibus, ac præfate Petro Principe, & Governatore humiliter supplicante Oppidum de Olinda præfatum, cum certis terminis inferius specificandis, & certis limitibus distinguendis ab eadem Diocesi Sancti Salvatoris Bahiæ, ita quod posthac tres inibi Dioceses existant, auctoritate Apostolica, perpetuo segregamus, dividimus, & separamus, illaque omnia a pro tempore existentis Archiepiscopi, & Capituli, ac præfate Ecclesiæ Ulyssiponen., necnon quoad legem Diocesanam de Olinda Oppidum præfatum cum infra scripta sua Diocesi, ac etiam Clero, & Populo ab Archiepiscopi etiam pro tempore existentis, & Capituli ac prædicte Ecclesiæ Sancti Salvatoris Bahiæ superioritate, Jurisdictione, potestate, subjectione, visitatione, & correctione attento consensu dicti moderni Archiepiscopi Ulyssiponen. prorsus eximimus, & liberamus.

§.4. Necnon Oppidum præfatum de Olinda in Civitatem, & dictam Ecclesiam sub invocatione Sancti Salvatoris prædicti Oppidi in Cathedrali pro uno Episcopo de Olinda nuncupando, qui illi præsideat, & illius structuras, & ædificia ampliare, & ad formam Cathedralium Ecclesiarum redigi faciat, & dictis Ecclesiis Sancti Salvatoris, & Civitatis de Olinda, ejusque Diocesi tot dignitates, Canonicatus, & Præbendas, aliæque Beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura quot in eis pro Divino cultu, & dicte Ecclesiæ de Olinda servitio, & Ecclesiastici Cleri donec ipsi Episcopo de Olinda videbuntur convenire de præfate Petri Principis, & pro tempore existentium Regum præfatorum consilio, & assensu, prævia cujullibet congrua dotatione, ab ipso Petro Principe, & Regibus Portugalliæ faciendâ quamprimum fieri poterit erigat, & instituat; necnon Episcopalem Jurisdictionem, & potestatem exercere, omniaque, & singula, quæ ordinis, quæque Jurisdictionis, aut cujullibet alterius muneris Episcopalis sunt, & quæ alii in Portugalliæ & Algarbiorum Regnis, & dominiis constituti Episcopi in suis Ecclesiis, Civitatibus, & Diocesis facere possunt, & debent, facere libere, & licite possit, & debeat, ac in eadem de Olinda sic erecta Ecclesia Episcopalem dignitatem cum sede, præminentis, honoribus, privilegiis, & facultatibus, quibus aliæ Cathedralis Ecclesiæ hujusmodi de jure, vel consuetudine, aut alias utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum; necnon Episcopali, & Capitulari Mensis, aliisque Cathedralibus insigniis ad Omnipotentis Dei laudem & gloriosissimæ Genitricis ejus Virginis Mariæ, totiusque triumphantis Ecclesiæ gloriam, ac fidei Catholicæ exaltationem, consilio, & auctoritate similibus, perpetuo erigimus, & instituiimus, & Sancti Salvatoris de Olinda Ecclesiam Cathedralis, & de Olinda Oppidum hujusmodi Civitatis illiusque incolas Civium nomine, titulo, & honore decoramus.

§.5. Necnon eidem Ecclesiæ S. Salvatoris de Olinda Oppidum de Olinda præfatum sic in Civitatem de Olinda erectum pro Civitate, & alia Oppida, Castra, Villas, Territoria, & Districtus dicte Provincie de Pernambuco ab Arce, Seara inclusive per oram maritimam, & Terram intus usque ad flumen Sancti Francisci, quod in-

serviet pro termino inter Diocesium de Olinda, & Diocesium S. Salvatoris de Bahia pro sua Diocesi, & illius Clerum, Incolas, & habitatores, & Populum pro suis Clero, & Populo concedimus, & assignamus, non obstante alia separatione, seu dismembratione ejusdem Provincie de Pernambuco olim facta cum erecta fuerit in Administrationem spirituales a san. mem. Paulo V. prædecessore nostro per literas datas 5. Julii millesimo sexcentesimo quattordecimo.

§.6. Necnon Ecclesiæ præfate S. Salvatoris de Olinda ejusque Mensæ Episcopali præfate pro ejus dote redditus annuos duorum millium, & quingentorum Cruciatorum moneta Portugalliæ per ipsum Petrum Principem assignatos, quam quidem summam idem Petrus Princeps de suis propriis, ac pro tempore existentium Regum Portugalliæ redditibus, & specialiter de illis, qui ex ipsa Regione Brasiliæ, percipiuntur gratiose, & irrevocabiliter ad hunc effectum donavit, & solvere quotannis promisit, seu promittit similiter perpetuo applicamus, & appropriamus.

§.7. Et insuper Petro Principi, & Governatori, ac pro tempore existentibus Portugalliæ, & Algarbiorum Regibus præfatis Juspatronatus, & præsentandi personas idoneas infra annum ad dictam Ecclesiam de Olinda videlicet nobis, & pro tempore existenti Romano Pontifici tam pro hac prima vice, quam quoties illam deinceps quovis modo etiam si apud Sedem Apostolicam vacare contigerit per nos, & pro tempore existentem Romanum Pontificem hujusmodi in ejusdem de Olinda Ecclesiæ Episcopum, & Pastorem ad præsentationem hujusmodi, & non alias præficiendum. Ad majorem vero post Pontificalem, & principales, & alias dignitates, Canonicatus, & præbendas, necnon Beneficia erigenda, & per Petrum Principem, & pro tempore existentibus Regibus hujusmodi ex bonis eorum mere laicalibus congrue dotanda tam ab eorum primæva erectione, post quam erecta, & dotata fuerint, quam ex tunc deinceps quoties illa quibusvis modis etiam ex quarumcumque personis, etiam apud Sedem, eandem vacare contigerit pro tempore existentem Episcopo de Olinda præfate similiter per eum ad præsentationem præfate Petri Principis, & pro tempore existentium Portugalliæ, & Algarbiorum Regum facta infra terminum a jure præfixum in ipsis dignitatibus, Canonicatibus, & Præbendis, ac Beneficiis instituendis eadem auctoritate pariter perpetuo reservamus, ac concedimus.

§.8. Decernentes Juspatronatus, & præsentandi hujusmodi præfate Petro Principi, & Governatori, & pro tempore existentibus Portugalliæ, & Algarbiorum Regibus præfatis ex meritis foundationibus, & dotationibus competere, illique etiam per Sedem eandem etiam consistorialiter quacumque ratione derogari non posse, neque derogatum censeri, nisi ipsius Petri Principis & Governatoris, & pro tempore existentium Regum præfatorum ad id expressus accedat assensus, & si quovis modo derogetur derogationes hujusmodi cum inde sequutis nullius roboris, efficacitæ, vel momenti fore.

§.9. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, & eundem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, Sedisque præfate Nuncios, & Causarum Palatii Apostolici Auditores, subla-

Redditus seu dos Episcopatus.

Juspatron., & præsentandi intra annum ad Episcopatum Regibus Portugalliæ conceditur.

Etiam vacat apud S. Sedem.

Item ad alias dignitates, & beneficia.

Etiam vacat apud S. Sedem.

Declaratur Juspatr. competere ex dotatione, & fundatione, nec ei esse derogandum.

Clausula.

Causæ hujus erectionis.

ta eis, & quibusvis aliis quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definituri debere; necnon irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.10. Non obstantibus præmissis, præsertim, quod Ecclesia Sancti Salvatoris Brasiliæ, præfata vacet, & Pastore suo destituta reperitur, ac Lateranensis Concilii novissime celebrati uniones perpetuas, & ab Ecclesiis membra distingui, ac dividi prohibentis, & Nostra, ac Cancellariæ Apostolicæ Regula de non tollendo jure quæsito, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ulyssiponen., & Sancti Salvatoris de Bahia Ecclesiarum præfatarum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre segregationis, divisionis, separationis, exemptionis, liberationis, erectionis, institutionis, decorationis, concessionis, assignationis, applicationis, appropriationis, reservationis, concessionis, & Decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare presumpserit indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Rome apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo sexto decimo Kalendas Decembris Pontificatus nostri Anno Primo.

V.

Erigitur Oppidum S. Sebastiani in Regno Brasiliæ in Civitatem ejusque Ecclesiæ Parochialis in Cathedrali.

Dec. 22. Nov. 1676. Aug.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perp. rei memoriam.

Exordium.

Romani Pontificis Pastoralis sollicitudo in supremo Apostolicæ potestatis folio ex Omnipotentis Dei providentia constituta ad ea potissimum dirigitur, per quæ Salvatoris nostri Jesu Christi æternitatis Unigeniti fides, & gloria in dies magis augetur, & multiplicatur, qui ubi messem multam esse conspexit, operariorum penuriam attendens, Ministrorum suorum curas, variis in diei horis ad opera mittere non desistit, cum & ipse, ut homines salutaris vite, coelestis patriæ cultores efficeret, de summis Coelorum ad hujus Mundi infima, & in Sacrosanctæ Crucis Ara pro nostra salute in pretium immolari dignatus sit, cujus cum licet vices geramus in Terris inter multiplices curas, quæ ex Apostolico munere nobis incumbere dignoscimus, illa præsertim cordi nostro est ut multiplicata messe agri, & dominici cultores multiplicentur, quorum assiduis operibus, & fructuosis Ministeriis fructus spiritualis ad Centesimum usque augeatur, & Populus Christianus eidem Rectoribus gubernetur, quos Pastor æternus sui operis Vicarios esse disposuit, propterea piissimi Patris familias partes favorabiliter implere exoptamus.

§.1. Sane cum in Regno Brasiliæ, in ea parte, quæ Rivus Januarii appellatur, inter cætera

unum Oppidum Civitas nuncupatum Sancti Sebastiani Brasiliæ, Diocesis quater mille circiter focalibus constans Regum Portugalliæ Dominio subiectum, & in eo una Parochialis Ecclesiæ sub ejusdem Sancti Sebastiani invocatione, in qua Missa, & alia divina Officia, & Ecclesiastica sacramenta administrantur, acris salubritate, ac Populi frequentia, & commercio pluribus virorum Monasteriis, Incolisque generis nobilitate, literarumque, & armorum gradibus decoratis insigne reperitur, quod a Civitate S. Salvatoris Bahiæ usque adeo remotum sit, ut Christianorum multitudo, divino cooperante Spiritu Sancto, ita coaluerit, ut Episcopus Sancti Salvatoris Bahiæ pro tempore existens ad illud, ejusque fines citra periculum transire, ac aliorum singulorum vultus, ut Episcopum decet inspicere, aliasque partes boni Pastoris in Universum gregem Dominicam cura suæ commissum exercere nequeat, postquam Reges ipsi vastissimas Provincias, Oppida, Portus, & loca in illis partibus summis viribus, ac diuturnis, & frequentibus bellis, periculisque felicissime acquisiverant, & ab Hereticorum Hollandorum manibus recuperaverant, eorumque Populos Divini, humanique Juris eatenus expertes opera, & Ministerio variorum Religiosorum, & aliorum vite probatæ virorum, & abjectis inde Sathane tenebris, ac Idolatriæ, & gentilitatis, heresumque erroribus ad fidem Catholicam, extra quam nulla est salus, & cognitio veri luminis, qui est Christus, & Sanctum Baptismatis lavacrum, Sanctæque Matris Ecclesiæ gremium allici curaverant, dictam Civitatem tanquam Regiam locupletaverant, & ornaverant; & dilectus filius Nobilis vir Petrus Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum Princeps, & Governator, prædictorum Regum vestigia, & exempla sequutus, ad illas regiones plurimos verbi Dei Prædicatores, & alios doctrina, vitæque integritate insignes viros pro spirituali salute animarum præcipuam quadam solitudine, & industria assidue laborantes, notabili impensa sæpius miserat, quorum concionibus, exemplis, & monitis, convertos in eadem fide instrui, & confirmari studuerat, & a fide abhorrentes dum expediebat, vel salutaribus armis confuderat, vel procul arcuerat, eisque rationibus Religio Christiana, Divina favente clementia, eis in locis sic longe, lateque propagabatur, ut ad eos adhuc debiles in fide confirmandos, retinendosque, & doctrina indigentes erudiendos, & ad bonum Pastorem qui pro eis animam suam posuit reducendos, maioraque Ecclesiastica Seminaria plantanda novorum Præsulum institutio omnino expediat.

§.2. Præterea difficile redderetur per tam latam, tamque diffusam Diocesium ad unum tantum pro Justitia consequenda a Personis Ecclesiasticis, & secularibus recursum habere; Nos qui hodie ex certis tunc expressis causis matura super hoc cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus deliberatione præhabita, necnon prædicto Principe, & Governatore per ejus literas nobis ad hoc humiliter supplicante Ecclesiam Sancti Salvatoris Bahiæ eatenus suffraganeam Ecclesiæ Ulyssiponen., & dictam Civitatem, & Diocesium, necnon dilectos filios earum Clerum, &

Narratur Ecclesiam S. Salvatoris de Bahiæ erectam fuisse in Metropolitanam.